ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Τοῦ HENRI BORDEAUX

Η ΠΕΘΑΜΕΝΗ

— Χωρὶς νὰ τὸ καυχηθῶ καθόλου, μπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω, μοῦ εἶπε ὁ γιατρὸς Σαποννιέ, ὅτι ἔχω ἀναστήσει ἕνα νεκρό !

Ἐμείναμε μὲ τὸ στόμα ἀνοικτό. Ἐφαινόταν ἄνθρωπος μὲ πολλὴ ζωή καὶ μεγάλη δύναμη, ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ μᾶς ἔλεγε μᾶς φαινότανε ἀπίστευτο...

— Καὶ πῶς ; ρώτησε ἕνας ἀπ' τὴν συντροφιά μας. Πῶς ἔγινε αὐτό ;

Τότε ὁ γιατρὸς Σαποννιὲ ἄρχισε νὰ μᾶς διηγῆται μιὰ παληὰ ἱστορία ποὺ τοῦ εἶχε συμβῆ στὴν ἀρχὴ τοῦ ἰατρικοῦ του σταδίου.

— Ἤμουνα τότε, μᾶς εἶπε, πολὺ μικρότερος στὴν ἡλικία καὶ ἡ ἰατρική μου πεῖρα δὲν ἤτανε ἀκόμα ἀρκετή, ὥστε νὰ μπορῶ εὔκολα νὰ ἀναλάβω τὴν εὐθύνη μιᾶς μεγάλης καὶ σοβαρᾶς ἀρρώστειας.

Κατοικοῦσα μὲ τὴ γυναῖκα μου κοντὰ στὸ χωριὸ Ρεκλίζ καὶ μιὰ ἡμέρα μὲ κάλεσαν στὸ σπίτι τοῦ ξυλουργοῦ Χριστοφόρου Σαντεπουλὲ νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν ἀδελφή του Μελανία, ἡ ὁποία ἦταν ἄρρωστη...

Ὁ Χριστόφορος Σαντεπουλὲ ἦταν ἕνας χαρακτῆρας ἰδιότροπος καὶ κακός, ποὺ δὲν ἔβλεπε τὴ στιγμὴ νὰ ἰδῆ τὴν ἀδελφή του πεθαμένη γιὰ νὰ τῆς πάρῃ τὴν κληρονομία, ἐνῷ ἐκείνη ἡ καϋμένη ἐργαζότανε στὸ μαγαζί του, φρόντιζε πάντα νὰ τοῦ ράβῃ τὰ ροῦχα, νὰ τοῦ μαγειρεύῃ. Οἱ δυὸ αὐτοὶ ἀδελφοί, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μικρὸ ξυλουργεῖο ποὺ διατηροῦσαν μέσα στὸ σπίτι του εἶχαν κληρονομήσει ἀπ' τὸν πατέρα τους καὶ ἕνα μῦλο, ὁ ὁποῖος φυσικὰ ἀνῆκε κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ στοὺς δυό τους.

Αὐτὴ λοιπὸν ἦταν ἡ κατάσταση τῶν ἀδελφῶν Σαντεπουλὲ ὅταν ἀρρώστησε ἡ Μελανία. Ὅταν πῆγα καὶ τὴν εἶδα τὴ βρῆκα πολὺ βαρυὰ ἄρρωστη. Εὐθὺς μόλις τὴν ἐξήτασα διέγνωσα εὐλογιὰ βαρυτάτης μορφῆς καὶ εἶπα στὸν ἀδελφό της ὅτι δύσκολα θὰ μποροῦσε νὰ σωθῆ ἀπὸ τὴ φοβερὴ αὐτὴ ἀρρώστεια.

Ὁ ἀδελφός της μ' ἐκύτταξε παράξενα. Διέκρινα μέσα στὰ μάτια του κάποια ἀοριστη λάμψη ἡ ὁποία ἐξέφρασε μιὰ ἄγρια εὐχαρίστηση. Μὴ ἔχοντας τί ἄλλο νὰ κάνω ἐκεῖ, διέταξα νἀγοράσουν μερικὰ φάρμακα γιὰ νὰ τῆς ἐλαττωθεῖ ὁ μεγάλος πυρετός, καὶ ξαναγύρισα στὸ σπίτι μου.

Τὸ ἄλλο ἀπόγεμμα, περίεργος νὰ μάθω τὶ ἀπέγινε ἡ Μελανία μπῆκα στ' ἀμαξάκι μου καὶ πῆρα πάλι τὸ δρόμο γιὰ τὸ χωριὸ Ρεκλίζ. Μόλις ἔφθασα ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τους, εἶδα τὸν ξυλουργὸ νὰ κάθεται κοντὰ στὴν ἐξώπορτα καὶ νὰ πλανίζῃ μερικὰ σανίδια, που ἀργότερα κα ἄλαβα πὼς τὰ προώριζε γιὰ νὰ φτιάξῃ ἕνα φέρετρο. Ἦταν ἐξαιρετικὰ δύσθυμος καὶ μόλις μὲ εἶδε σήκωσε λίγο τὰ μάτια του, μ' ἐκύτταξε καὶ χωρὶς νὰ μὲ χαιρετήσῃ ξανάρχισε πάλι τὴ δουλειά του.

Ἐγὼ κατέβηκα ἀπ' τἀμαξάκι μου καὶ προχωρώντας πρὸς τὸ μέρος του τὸν ρώτησα.

— Πῶς εἶνε ἡ μικρή :

— Χειρότερα !

— Καὶ τὶ μαστορεύεις ἐκεῖ ;

— Δὲν βλέπεις ; Σιάχνω τὴν κάσα της !

Χωρὶς νὰ τοῦ εἰπῶ τίποτε ἄλλο προχώρησα πρὸς τὴν πόρτα καὶ ἀνέβηκα γρήγορα τὶς σκάλες ποὺ ἔφερνε στὸ σπίτι του. Ἡ Μελανία βρισκότανε ἀνάσκελα στὸ κρεββάτι καὶ ἀνάσαινε βαθυὰ καὶ γρήγορα, προφανῶς ὁ πυρετὸς εἶχε ἀνεβῆ καὶ ἡ δυστυχισμένη κινδύνευε ἀπὸ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη νὰ πάθῃ ἀπὸ παράλυση τῆς καρδιᾶς της. Ἔσκυψα καὶ τῆς ἔπιασα τὸ σφυγμό. Κτυποῦσε μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα. Ἡ κατάστασίς της εἶχε χειροτερέψει πολὺ καὶ εἶδα πὼς ἡ ἀσθενής μου δὲν εἶχε πιὰ πολλὲς ἐλπίδες ζωῆς. Ἐν τούτοις δὲν ἔχασα τὸ θάρρος μου. Εἶχα μποστά μου ἕνα γερὸ ὀργανισμὸ ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε εὔκολα νὰ τὸν καταβάλῃ μιὰ ἀρρώστεια.

Ὅταν τελείωσα τὴν ἐξέτασή μου καὶ κάθησα νὰ γράψω μιὰ συνταγή, εἶδα μποστά μου τὸν ἀδελφό της ποὺ μόλις τὴ στιγμὴ αὐτὴ εἶχε μπῆ μέσα στὸ δωμάτιο.

— Πρέπει νὰ πάρετε ἀκόμα κι' αὐτὰ τὰ φάρμακα τοῦ εἶπα.

— Μ' αὐτὴ εἶνε μισοπεθαμένη ! μ' ἀπάντησε.

— Καὶ ὅμως ζ�ῆ ἀκόμα, ἀναπνέει. Δὲν πρέπει ν' ἀπελπιζόμαστε τόσο γρήγορα.

Ὁ ἀδελφός της πῆρε στὰ χέρια του τὴν συνταγὴ ποὺ τοῦ ἔγραψα καὶ ἐγὼ μπῆκα στὸ ἀμαξάκι μου γιὰ νὰ γυρίσω στὴν πόλη. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, σκεπτόμουνα στὸ δρόμο, πὼς ἡ Μελανία Σαντεπουλὲ τὴν ἔχει ἄσχημα. Μὰ καμμιὰ φορὰ αὐτὴ ἡ ἀρρώστεια ἔχει μερικὲς ἀπότομες καλλιτερεύσεις καὶ ἔπειτα, ποιὸς ξέρει ; Μπορεῖ καὶ νὰ ἀντιδράσῃ στὸ πυρετό, μὲ τέτοιο ὀργανισμὸ ποὺ ἔχει.

***

Εἶχα φτάσει στὸ σπίτι μου. Ἡ σκέψις τῆς δυστυχοῦς Μελανίας δὲν μποροῦσε νὰ ξεκολλήσῃ ἀπ' τὸ μυαλό μου. Ἔφαγα μὲ πολὺ κακὴ διάθεση καὶ ὅλο μου τὸ βράδυ τὸ πέρασα ἐξαιρετικὰ ἀνήσυχο.

Τὸ πρωΐ, μόλις ξημέρωσε ἡ πρώτη μου σκέψη ἦταν νὰ πάω νὰ ἰδῶ πὼς ἦταν ἡ Μελανία. Χτύπησα γερὰ τὸ ἄλογό μου καὶ σὲ μισὴ ὥρα ἔφτασα στὸ σπίτι της.

Ἔξω στὴν πόρτα, μόλις κατέβηκα ἀπὸ τὸ ἁμάξι μου διέκρινα τὸ σκέπασμα τοῦ φερέτρου στηριγμένο ὄρθιο στὸν τοῖχο. Θὰ πέθανε ! εἶπα μέσα μου καὶ ἀνήσυχος ἀνέβηκα στὸ δωμάτιο τῆς ἀσθενοῦς. Ὁ ἀδελφός της ἦταν ἐκεῖ κοντὰ σ' ἕνα φέρετρο στὸ ὁποῖον εἶχε βάλει τὴν ἀδελφή του. Μεγάλες λαμπάδες ἔκαιγαν γύρω της.

— Πέθανε ; ρώτησα κατάπληκτος.

— Ναί ! Χθὲς τὸ βράδυ ! μοῦ εἶπε ἐκεῖνος μὲ προσποιημένη συγκίνηση.

Ἔμεινα μερικὲς στιγμὲς ἄφωνος, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ ἰσορροπήσω τὴ σκέψη μου. Δὲν περίμενα τὸ θάνατό της τόσο γρήγορα. Κάτι μοῦ ἔλεγε πὼς ἡ Μελανία ζοῦσε ἀκόμα.

Τὴν στιγμὴ αὐτὴ ὁ ἀδελφός της, ποὺ μόλις ἤρθα εἶχε κατεβῆ κάτω, ἔφερνε τώρα τὸ σκέπασμα τοῦ φερέτρου καὶ ἑτοιμαζότανε νὰ σκεπάσῃ τὴν νεκρή.

— Μὴ βιάζεσαι, τοῦ εἶπα. Θέλω νὰ τὴν ἐξετάσω.

— Δὲν ὑπάρχει λόγος, μοῦ ἀπήντησε. Δὲν τὴν βλέπεις ; Εἶνε πεθαμένη !

— Ναί ! Μὰ πρέπει... Εἶνε καθῆκον μου...

— Μ' ἀφοῦ εἶνε κατάμαυρη, μελανιασμένη...

— Μιὰ στιγμή, σὲ παρακαλῶ. Ἄφησε τὸ σκέπασμα. Δὲν εἶνε ὥρα ἀκόμα...

Ἐκεῖνος ἔμεινε μιὰ στιγμὴ διστακτικὸς καὶ ὕστερα φάνηκε ὅτι ὑποχωρεῖ, τραβήχτηκε πάρα πέρα. ἄφησε σὲ μιὰ γωνιὰ τὸ σκέπασμα τοῦ φερέτρου καὶ περίμενε.

Ἡ ἰδέα ὅτι ἡ Μελανία θὰ ζοῦσε ἀκόμα μοῦ καρφώθηκε στὸ μυαλό μου καὶ τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ μοῦ τὴν βγάλῃ.

Ἐπῆρα ἕνα καθρέφτη καὶ τὸν ἔβαλα μπροστὰ στὸ στόμα της : Τίποτα! Καμμιὰ ἀναπνοή, ἐπῆρα ὕστερα τὸ χέρι της, μὰ δὲν ὑπῆρχε σφυγμὸς καθόλου, τέλος ἀκροάσθηκα τὴν καρδιά της μὰ καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν ἀκουγότανε οὔτε ὁ ἐλάχιστος παλμός. Καὶ ὅμως,παρ' ὅλ'αὐτὰ τὸ σῶμα της ἦτανε ἀκόμα ζεστό, καίτοι εἶχαν περάσει τόσες ὧρες ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ μοῦ εἶχε εἰπεῖ ὁ ἀδελφός της ὅτι ξεψύχησε. Ἀποφάσισα νὰ τὸν ρωτήσω μερικὲς λεπτομέρειες.

— Δὲν μοῦ λές, τοῦ εἶπα, τὶ ὥρα ἀκριβῶς ξεψύχησε ;

— Στὰς 11 τὸ βράδυ.

— Καὶ γιατὶ βιάζεσαι νὰ τὴν σκεπάσῃς ;

— Φοβᾶμαι ! πέθανε ἀπὸ βλογιά...

Κάθησα σ' ἕνα παληοκαναπέ, ἄναψα τὴν πίπα μου καὶ ἄρχισα νὰ σκέπτωμαι... Ὕστερα ἀπὸ λίγο, ἐπῆρα τὴν ἀπόφασή μου.

— Δὲ μὲ βοηθᾶς, εἶπα στὸν ξυλουργό, νὰ τὴν βάλουμε στὸ κρεββάτι της...

— Στὸ κρεββάτι της ; μοῦ ἀπήντησε ἐκεῖνος κατάπληκτος.

— Ναί ! τοῦ ξαναεῖπα αὐστηρά. Εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν ἰδῶ καλύτερα. Μοῦ φαίνεται πὼς δὲν εἶνε πεθαμένη.

Στὴν ἀρχὴ ἔκανε ν' ἀρνηθῆ μὰ ἐγὼ ἐπέμεινα τόσο ποὺ τὸν ἔκανα νὰ ὑποχωρήσῃ.

Τὴν μεταφέραμε στὸ ἴδιο κρεββάτι ποὺ τὴν εἶχα ἰδεῖ ἄρρωστη. Εἶπα στὸν ἀδελφό της νὰ τὴν σκεπάσῃ καλὰ μὲ δυὸ μάλλινες κουβέρτες καὶ νὰ βγῆ ὕστερα ἔξω ἀπ' τὸ δωμάτιο... Ἤθελα νὰ μείνω μόνος μου καὶ ἡ παρουσία του μ' ἐνοχλοῦσε φοβερά.

Ἔκανε ὅπως τοῦ εἶχα εἰπῆ καὶ σὲ λίγο, ὅταν βρέθηκα μόνος μὲ τὴ Μελανία, ἔβγαλα ἀπὸ τὴν τσέπη μου ἕνα μπουκαλάκι μὲ μερικὲς στάλες ἑνὸς διεγερτικοῦ φαρμάκου, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ μποροῦσα νὰ πεισθῶ ἂν βρισκόμουνα πραγματικὰ ἐμπρὸς σ' ἕνα θάνατο ἢ ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἁπλοῦ φαινομένου νεκροφανείας, πολὺ συνειθισμένης σὲ τέτοιου εἴδους ἀσθένειες.

Ἡ Μελανία μόλις τῆς πλησίασα στὰ ρουθούνια αὐτὸ τὸ φάρμακο, ἔδειξε τὰ πρῶτα σημεῖα ζωῆς. Ἔννοιωσα κάποιο φρικιασμὸ

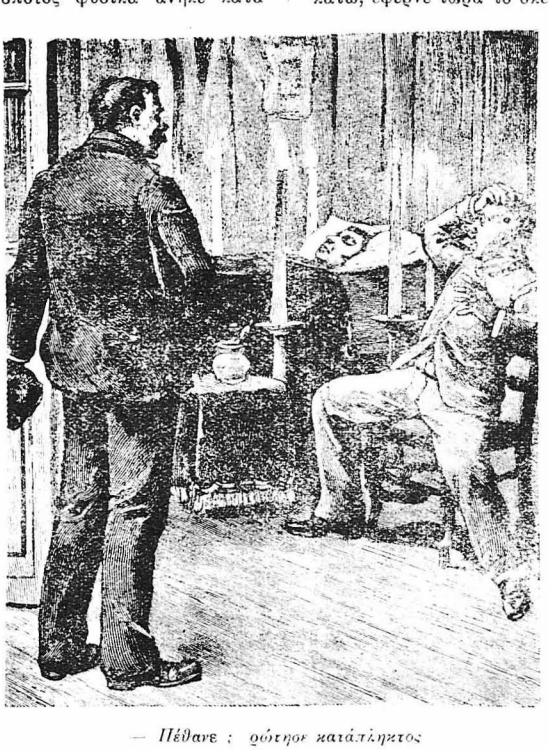

— *Πέθανε ; ρώτησε κατάπληκτος*

νὰ περνάῃ ὅλο της τὸ κορμὶ καὶ ὕστερα, ἀφίνοντας ἀκόμα τὸ μπουκαλάκι στὴ μύτη της, ἐνῷ παραλλήλως, μὲ τὸ ἄλλο μου χέρι ἔτριβα τοὺς κροτάφους της, εἶδα στὰ βλέφαρά της νὰ γίνεται κάποια μικρὴ ἀνεπαίσθητη κίνησις ποὺ ἔδειχνε ὅτι προσπαθοῦσε νὰ τ' ἀνοίξῃ. Ἡ καρδιά μου ἄρχισε νὰ κτυπᾷ δυνατά. «Ζῇ ἡ καϋμένη, εἶπα μέσα μου καὶ ἐξακολούθησα ἀκόμα μερικὰ λεπτὰ τὴν ἴδια τακτική. Ἡ Μελανία ἄρχισε νὰ παίρνῃ δύναμιη. Σὲ λίγο εἶχε ἀνοίξει τὰ μάτια της καὶ ν' ἀνασαίνῃ δύσκολα, ἀλλὰ σχετικῶς τακτικὰ καὶ ὄχι πολὺ γρήγορα.

Τρελλὸς ἀπ' τὴ χαρά μου, φώναξα ἀμέσως τὸν ἀδελφό της.

— Ἡ ἀδελφή σου δὲν πέθανε, τοῦ εἶπα. Ζῇ ἀκόμα !

Ἐκεῖνος μὴ πιστεύοντας σ' αὐτὰ πλησίασε τὸ κρεββάτι της καὶ κύτταξε. Ἦταν πραγματικὰ ἀπίστευτο ! Ἡ Μελανία ἀνάσαινε καὶ ἀνοιγόκλεινε τὰ μάτια της ὅπως καὶ πρίν.

Ὁ Χριστόφορος, ὄρθιος κοντὰ στὸ κρεββάτι της, τὴν κυττοῦσε χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ προφέρῃ λέξη. Ἔστρεψα μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια μου καὶ τὸν κύτταξα στὸ πρόσωπο. Ἦταν κατακίτρινος καὶ ἔτρεμε ἀπ' τὴν συγκίνησή του.

***

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἡ ἀσθενής μου ἐπῆρε τὸ καλύτερο καὶ σὲ 3-4 ἡμέρες δὲν εἶχε πιὰ κανένα φόβο. Εἶχε μπῆ πιὰ στὸ στάδιο τῆς ἀνορρώσεως. Εἶνε περιττὸ νὰ σᾶς περιγράψω τὴν χαρὰ ποὺ ἔννοιωσε ὅταν τὰ ἔμαθε ὅλ' αὐτά. Ἔπεσε γονατιστὴ μπροστά μου καὶ ἄρχισε νὰ μοῦ φιλάῃ τὰ πόδια. Τὴν καϋμένη τὴν Μελανία ! Ἀκόμα, ὡς τὰ τώρα, ποὺ παντρεύτηκε πιὰ καὶ ἔχει κάνει ἕνα σωρὸ παιδιά, δὲ μὲ ξέχασε. Μὲ θεωρεῖ πάντα ὡς σωτῆρα της καὶ προσκυνάει κάθε βράδυ στὴν Παναγία γιὰ τὄνομά μου ..

— Καὶ ὁ ἀδελφός της ; τί ἔγινε αὐτὸς ὁ ξυλουργός ; ρώτησε ἄξιφνα τὸν γιατρὸ ἕνας ἀπὸ τὴν συντροφιά μας.

— Ἀ ! αὐτὸ εἶνε τὸ περίεργο ! ἐκεῖνος ποὺ ποθοῦσε τὸ θάνατο τῆς ἀδελφῆς του, γιὰ νὰ τῆς πάρει τὴν κληρονομία, δὲν ζῇ πιὰ στὸν κόσμο. Πέθανε ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο ἀπ' τὴν ἡμέρα ἐκείνη ποὺ σώθηκε ἡ ἀδελφή του ! Μιὰ ἡμέρα ποὺ πήγαινε νὰ βγάλῃ νερὸ ἀτ' τὸ μῦλο του, τὸν πῆρε ἡ μεγάλη ρόδα καὶ τὸν ἔκανε κομμάτια...

Henri Bo deaux

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΠΟΥ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ἕνα πολὺ περίεργο γεγονὸς ἀναγράφουν τὰ τελευταῖα φύλλα τοῦ Γαλλικοῦ τύπου :

Πρὸ 30 περίπου ἐτῶν, τὸ ἔτος 1886, κάποιος ἄγγλος ὀνομαζόμενος Μ. Κόουλ, εἶχε καταθέσει στὸ θησαυροφυλάκιο τῆς Τραπέζης τῆς Κουμπερλέϊ, στὴ Νότιο Ἀφρική, μιὰ μικρὴ κασετίνα γεμάτη ἀτὸ δέκα διαμάντια ἀξίας 200.000 φράγκων. Ἡ κατάθεσις ἔγινε χωρὶς νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς παραλαβῆς καὶ ἡ Τράπεζα ἀνέμενε ἀτὸ ἡμέρας εἰς ἡμεραν νὰ προσέλθῃ ὁ δικαιοῦχος κ. Κόουλ γιὰ νὰ τὰ ξαναπάρῃ. Ἔκτοτε ὅμως παρῆλθον 30 ἔτη περίπου καὶ δὲν ξαναφάνηκε ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ἀδαμάντων. Γι' αὐτὸ ἡ Τράπεζα, παρελθόντος τοῦ νομίμου χρόνου, πρόκειται νὰ ἰδιοποιηθῇ κατ' αὐτὰς τὸν ἰδιωτικὸν αὐτὸν θησαυρὸν ὁ ὁποῖος ἄγνωστον γιατὶ λησμονήθηκε ἐκεῖ τόσον καιρό.

Θέσατε τὸ δέρμα σας ὑπὸ γαλακτοθεραπείαν !.....

Κυρία,

Ὅταν ὁ στόμαχός σας εἶναι κουρασμένος ὁ ἰατρὸς σᾶς διατάσσει τὴν γαλακτοθεραπείαν.

Ὅταν ἡ ἐπιδερμίς σας εἶναι κουρασμένη ἀπὸ τὰ ψιμμύθια, ταῖς πούδρες ἢ ἀποξηραμένη ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ τὴν σκόνιν, οἱ δερματολόγοι σᾶς λέγουν· "Θέσατε την ὑπὸ τὴν δίαιταν τοῦ Γάλακτος Ἰννοξά,,.

Πλῦσις τοῦ προσώπου πρωΐαν καὶ ἑσπέραν διὰ τοῦ Γάλακτος Ἰννοξὰ ἀναπαύει τὴν ἐπιδερμίδα, τὴν δυναμώνει, τὴν καθιστᾶ ὁμαλήν, ὁμοιόχρωμον καὶ ὑγιᾶ.

LAIT INNOXA

Ἀποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα·

Ι. & Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ : Μητροπόλεως 5.—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ : Μητροπόλεως & Ρογκότη.

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Ἀ θ. Μ α ρ τ ῆ ν. Ὄχι ἐπιτυχὲς τὸ ποίημά σας. Ἀλλὰ γιατὶ γράφετε στίχους ; Διαβάστε πρῶτα. Ἡ ἀνορθογραφίες σας εἶνε ὁλόκληρη στρατιά. Διαβάστε λοιπόν, διαβάστε, διαβάστε... Ν. Π α π α δ ό π ο υ λ ο ν, Κων/πολιν. Ἀπευθυνθῆτε στοὺς ἐκδοτικοὺς οἴκους ποὺ ἐξέδοσαν τὰ βιβλία αὐτά Ἡμεῖς, δυστυχῶς, δὲν γνωριζουμε. Ἡ λ. Ἀ ς. Τὰ «Ποικίλα» σας. γραμμένα στὴν καθαρεύουσα. Γράφετε ἄλλοτε στὴν δημώδη. Ἀ θ. Κ ρ ε μ π ο ύ ν η ν Θρυλάριον (Κομοτινῆς). Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ τραγούδια σας. Ἀλλὰ πῶς θέλετε νὰ σᾶς τὰ δημοσιεύσουμε ; Ποιός ξέρει τὴν Καυκασίαν διάλεκτον ; Γ. Σ τ ά μ ο ν, Πάτρας. — Καλή ἡ μετάφρασίς σας. Ἀλλὰ δημοσιεύθηκε ὅπως ξέρετε καὶ σεις στὸ «Μπουκέτο» πρὸ καιροῦ ἄλλη. Ν. Κράλλην, Θεσ/νίκην. Εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν γιὰ τὰ καλά σας λόγια καὶ τὶς εὐχές σας. Στεῖλτε ὅτι ἔχετε. Ἀπὸ τὶς ἐπιστολὲς θὰ δημοσιεύσουμε τὶς πειὸ καλές. Μήπως τὶς περιορίζετε ; Γιατὶ εἶνε ἔτσι λιγάκι ἀσυνάρτητες ;... Γ. Ν. Τ ε ρ ζ ά κ η ν... Τὰ ἐπιγράμματά σας ὄχι ἐπιτυχῆ. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐνδιαφέρον. Καλογραμμένο ὅμως ἀρκετά. Στεῖλτε ἂν ἔχετε τίποτι ἄλλο.

Η. Δ ι ά κ ο ν, Πάτρας. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Δὲν σᾶς λείπει τὸ αἴσθημα. Διαβάστε, ἐν τοῖτοις πρῶτον καὶ γράφετε, χωρὶς νὰ βιάζεστε νὰ δημοσιεύσετε τοὺς στίχους σας. Σ τ ρ υ μ ώ ν ι ο ν, Σέρρας. Τὸ πεζό σας ὄχι ἐπιτυχές. Γραμμένο σὲ γλῶσσα ποὺ δὲν συνηθίζεται πειὰ σήμερα. Ἀκόμη εἶνε πολὺ ἀκατανόητον. Ἰδοὺ πῶς ἀρχίζετε :

ΠΕΡΙΞΕΝΟΣ ΛΑΜΠΕΡΟΥΣΤΕΡΟΣ

Διεκρίνετο μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τὸν μικρὸν ὁρίζοντα τῆς γωνίας ἐκείνης μὲ ἐλλειπεῖς μὲν ἀστεροσκοπικὸς ἐγκαταστάσεις, μὲ ἄκαμπτον ὅμως θέλησιν καὶ σθένος συντείνοντα εἰς τὴν πρόβλεψιν μελλοντικῆς ἐπιτυχίας εἰς τὰς σκέψεις καὶ πράξεις του εἰς ἃς εὐδοκίμησιν ὑπόσχοντο τὰ ἰδιαίτερα φυσικὰ χαρίσματά του.,. κ.λ.π.

Γιὰ τὸ Θεό. Ἀγῆστε τὸν Ἀινστάϊν—γιὰ τὸν ὁποῖο γράφετε πειὸ κάτω ἤουχο—καὶ μελετῆστε. Μελετῆστε πολύ. Αὐτὸ θὰ σᾶς ὀνομάσουν κι' ὅσοι διαβάσουν τὶς παραπάνω γραμμές.

*

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

(Ἀπὸ σήμερον ἀνοίγομεν ἰδιαιτέραν στήλην, διὰ τῆς ὁποίας θ' ἀπαντῶμεν τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς συναλλασσομένους μὲ τὴν δ ε κ π ε ρ α ί ω σ ι ν τοῦ «Μπουκέτου»).

Βαλεντῖνον, Ἔδεσσαν. — Ἐξώφυλλον δευτέρου τόμου δὲν ὑπάρχει οὔτε πρόκειται νὰ τυπωθῇ. **Ἄγνωστον** (ἄνευ ὑπογραφῆς). Φάρσαλα.—Ἀποστείλατε ἀντίτιμον ὑπολογίζοντες πρὸς 3 δραχμὰς ἕκαστον φύλλον γιὰ νὰ σᾶς τὰ ταχυδρομήσωμεν. **Θ. Στεφανόπουλον** καὶ **Σολ. Βλάχον.** — Τὰ φύλλα τοῦ 1924 ἐξηντλήθησαν, ἕκαστον φύλλον τῶν ἄλλων ἐτῶν τιμᾶται 3 δραχμάς. **Νικ. Πολίβροχον,** Βόλον. - Ἡμερολόγιον ἐστάλη. Ἐμβάσατε δι' ἐπιταγῆς ἀντίτιμον φύλλων ὑπολογιζοντες ἕκαστον πρὸς 5 δραχμάς. — **Συγκλητικὴν Σπανοπούλου.**—Ἀποστείλατέ μας 6 δραχ. ἀόμη πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριμήνου συνδρομῆς σας καὶ ὡς ταχυδρομικὰ τοῦ ἀποσταλέντος ἡμερολογίου. **Πλούταρχον Τραγέλην,** Μεσότοπον Λέσβον.—Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶνε 130 δραχ. **Στρατῆν Μακρυγιάννην,** Πόρτες Μυτιλήνης.— Φύλλα ἐστάλησαν, δελτία ταυτότητος δὲν χορηγοῦμεν εἰς τοὺς ἀνταποκριτάς μας. **Ἀλέξ. Κέτσην** Ἀνδρον.— Πῶς νὰ διαθέσωμεν τὴν ἐκ δραχμῶν 32.50 ἐπιταγήν σας ; **Ἑλένην Γεωργῆ,** Πειραιᾶ.— 93 δραχμὰς ἐν ὅλῳ. — **Θεόδ. Κούσουλαν,** Σούρπην Βόλον. — Ἡμερολόγιον 1927 ἐστάλη. **Ν. Βαμβακούλαν,** Κονίστρας Εὐβοίας. — Ἐμβάσατέ μας 15 δραχμὰς ἀόμη διὰ νὰ σᾶς ἀποστείλωμεν τὸ νέον ἡμερολόγιόν μας. **Ἀθ. Μανέπουλον,** Πρέβεζαν, καὶ **Στυλ. Κουτσουρέλην,** Κανδήλαν Κρήτης.—Συνδρομή σας ἐλήφθη, ἐνεγράφητε, εὐχαριστοῦμεν. **Ἀχ. Βενετσανόπουλον,** Νεοχώριον Χαλκιδικῆς, **Παν. Δ. Γούναρην** Ἀμφισσαν, **Χαρ. Βραιᾶν,** Δηξούριον Κεφαλληνίας.—Ἀποστείλατε ὑπόλοιπον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριμήνου συνδρομῆς σας, ἡ ὁποία εἶνε 35 δραχμαί. **Ἀποστ. Φίλην,** Ἰωάννινα.—Συνδρομή σας ἐλήφθη Ἐνεγραφῆτε.

"ΜΠΟΥΚΕΤΟ"

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7

ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.000.000

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ"

Ἐσωτερ. δι' ἓν ἔτος...Δρχ. 130 | Ἀγγλίας-Αἰγύπτου ...Λίρα 1
Ἐξωτερ. » » ...Φρ. 130 | Ἀμερικῆς ... ...Δολλ. 5

Αἱ ἑξάμηνοι καὶ τρίμηνοι κατ' ἀναλογίαν. Αἱ συνδρομαὶ δέον ν'ἀπευθύνωνται ὡς ἐξῆς: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,, ΑΘΗΝΑΣ. ΤΗΛΕΦ. 200

Τὸ τεῦχος τιμᾶται Δραχμὰς 2.50

Δημοσιεύσεις ὁ στίχος δραχμαὶ 5. Δι' ἀγγελίας ἰδιαίτεραι συμφωνίαι. Τὰ προηγούμενα τεύχη τιμῶνται δραχμὰς 3.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ «Μπουκέτου» ἐν Ἀμερικῇ

Κ. ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ 87-89 CORTLAND STR. NEW YORK. N.Y.